Бако 1) в. баймо, баймо, бачо, бате. ако ти тако ареква так ти бако ти начесва. посл. 2) бако кръщ. от бабако, баща.

Бакой 1) име на мъж. 2) прякор от бъкам, тъдъм. в отговор на кой? — Дядо Бакой, който бъка. —

Бакойци с. Чабровско

Бакойца, жена на Бакоя.

Бакойчин, а, о, — и (ът) на Бакойца. — Ц бакойчини, двете кривяче бакойца.

Бакрач (ът) м. дно ведро, тъдник, котел. на пусто огнище с'пуст бакрач. Д. ч. Града си граби бакрачи и заводи си отиде Пк. 92.

Бакраче (то) умл. от бакреч, мъдниче, мдиче, котле, котленце, бекярче. Ц в ръка носи бяло бакраче. Пвс.

Бактардисам гл. свр. ~~от~~ в. бъктардисам

Бактардисам, ~~гл. свр. от~~ 1) в. ~~от~~ бъктардисам. ~~Давам идно да се пра-~~ ~~плда от бъкарам.~~ ~~Дв. бактарисам.~~ 2) на правя ~~нещо~~ някого да бъкатса от мене. 2) в. и бактардисам.

Бактардиша гл. свр. в. бактардисам.

Бактарисам. гл. свр. от бактарисвам

Бактарисвам, цвам, от бакарам. гл. дл. бакарвам някого да се бакаря и всякому да го представя идно; накарвам някого да представя другиго. Ав го бактарисвах, ама не можах да му проумявам.

Бактариша, друга форма свр. гл. в. бакарисам.

Бактисам, в. бъктисам.

Бактисвам — сувам. в. бъктисвам

Бакшиш (ът) дар, подарък, това що дава някому някому поклон за някаква услуга, в. турнос, пишкеш, мъзде, армаган. Голям бакшиш ке му дам. М. 171.

Бакярджийка (та) жена на бакярджия. и вашата бакярджийката.

Бакярджийче (то) — чета (та) 1) млад бакярджия, 2) чирак при калъфа бакярджия.

Бакярджия (та) мъдникар, котлар, който работи или продава мъдни съдове. и вие бакярджията

Бакярче (то) мн — чета (та) в. бакрач, мъдниче: Кой с'бакярче, кой с'бъчмичка и водоха. Зк. 39.

Бакъшиша, в. бъкшиша.

Бакяр (ът) 1) мъд. 2) мъдник, котел. бакяри или тънчасам. Пвс. 3) и общо мъдни, от мъд направени съдове. Зав'ежци: бакяр-чакяр; що имах бакяр.

Бакярджия, наст. прав и мето. бакярджи иван.

Бакярджи (ът) рядко чувано а по употребление стъмно то от него бакярджия (та)